

- 54 Իմացեալ ապայ Սարգիսն հանձարեղ,
Թէ ծանօթք իւր ողջ է՝ ամիրայք շքեղ
Չառեալ են բընաւ զիւր գիրս առ ետեղ
Ընդդէմ սոյն ախտի եգիտ իսկ ըզգեղ:
- 55 Կա զի ինքն ընդ յոյնս անդ ըզկեանս վարէր,
Ուստի միում՝ յայնց ըզթուղթս իւր յածձներ,
Որ գայնս եղբօր իւր ի Պօլիս յըղէր,
Էւ նա տեարց իւրեանց անդէն բաժանէր:
- 56 Կամակք օրհնութեան եւ քաջ համոզման
Լի վիպօք վըշտաց չար պանդըխտութեան,
Զոր Սարգիս գրէր առ մի մի իշխան,
Շարժէին յայնչս սէրն ընկերական:
- 57 Որոց չեւ ժուժեալ եւ եւս ի լըսել,
Յակօբու ճարեալ զանվըճար արգել,
Ճեպէին ջանիւ ճարակ ճարտարել
Առ յողջ աքսորից ըզՍարգիս փրկել:
- 58 Ղազար, Պետրոսն իսկ յայնժամ՝ զըղջացեալ՝
Ոչ եւս անսային իբրեւ ըզխաբեալ
Բանիցն Յակօբայ զոր գրտին կեղծեալ,
Ուստի յայլ իշխանս լինէին յարեալ:
- 59 Կոյն նոքին իշխանք ժողովեալ յայնժամ,
Ընդ գերծման Սարգսի խորհեալ համակամ,
Ազգեն Յակօբու է՝ այն վերջին անգամ,
Թողեալ պատճառանս տալ առ այն զիւր կամ:
- 60 Ըստիպեալ Յակօբ յորոշեալ բանից,
Կոյն քաջահամբաւ պերճ ամիրայից,
Ի ներքուստ թէպէտ լինէր տըխրալից,
Այլ արտուստ մընայր նոցա կամակից: